

[Arne Bjerregaard]

bejdsmiljølovens bestemmelser. Så er det, folk reagerer og siger: ja men der er da nogle urimeligheder.

Det er dem, vi gerne vil være med til at få arbejdsministeren til at se på. Kunne vi dog ikke få det lavet sådan, at der er mere variation i det, så man ikke har stringent det samme på alle områder. Det er og bliver urimeligt.

Der kan være andre ting, som for nogle af os også synes urimelige, f.eks. de krasse bestemmelser med hensyn til ungarbejderne, altså dem under 15 år. Her må jeg igen spørge ministeren: overtræder min kære søn loven? Jeg kan ikke garantere, at han ikke arbejder mere end 2 timer om dagen, selv om han altså ikke er fyldt 15 år. Men han har det udmærket nu, betydelig bedre end før, fordi han har et arbejde og noget at gå op i ved siden af alt det andet, som selvfølgelig skal passes. Selvfølgelig kan det være sådan, at man ved at få et legemligt arbejde oven på skolearbejdet får en langt større balance, får en bedre fysisk og psykisk balance. Det må vi da også se på. Men stringent siger loven: kære venner, kun 2 timers let arbejde.

Lad mig slutte med at sige, at vi mener ikke, miljøloven er overflødig, men vi mener, at skal den virke, må vi gennemføre tingene langsomt, og ministeren må forstå, at han skal have befolkningen med sig over det hele for at få loven til at virke hensigtsmæssigt.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige ordførerne tak for de mange interessante betragtninger, der har været fremført i dag, og også for de mange interessante spørgsmål. Hvis der skulle være et enkelt spørgsmål, jeg ikke får besvaret – eksempelvis, om hr. Arne Bjerregaards, forstod jeg, endnu ikke 15 år fyldte søn arbejder for meget ved siden af sin skolegang – så er det altså ikke udtryk for ond vilje fra min side, men det kan være et kapacitetsproblem.

Fru Mimi Stilling Jakobsen har ret i, at det her handler om holdninger. Skulle man give en skoleklasse et godt indblik i forskellige holdninger hos forskellige partier i folketinget, give dem en illustration af, hvor forkert det er at sige, at det i virkeligheden bare er paradestil, der foregår inde i folketinget, for de er i virkeligheden grundlæggende enige om det hele, så kunne man vel næsten

ikke forestille sig nogen bedre debat end den, vi netop har gennemført. Kan man tænke sig en debat, der klarere afdækker de grundlæggende holdningsforskelle, der findes mellem partierne, end diskussionen om arbejdsmiljøet?

Det er, som fru Mimi Stilling Jakobsen har fremhævet det, vigtigt, at vi hele tiden er klar over disse holdningsforskelle, og at vi i arbejdsmiljøarbejdet ikke prøver at indbilde hinanden, at der er enighed om alle de grundlæggende ting, men at vi holdningsforskellene til trods alligevel forsøger at fastholde et samarbejde mellem lønmodtagere og arbejdsgivere på den enkelte arbejdsplads i den enkelte branche på arbejdsmarkedet, og at vi også herinde i folketinget skaber den politiske stabilitet om denne vigtige lovgivning på trods af holdningsforskelle, der overhovedet gør det muligt at planlægge på dette område.

Det er selvfølgelig rigtigt, at det koster mange penge at skabe et ordentligt arbejdsmiljø, og deraf kan man slutte, at det kræver tid og planlægning, hvis man er fælles om målsætningen om at få et godt arbejdsmiljø, at gennemføre denne målsætning, og det betyder også, at virksomhederne og lønmodtagerne skal have tillid til, at de beslutninger, der træffes, så også holder, og at de ikke bliver kuldcastet af politiske omskifteligheder i folketinget.

Jeg vil gerne gøre en sidste bemærkning om holdninger. Arbejdsmiljødebattens begyndelse kom på et tidspunkt, hvor viden om og undersøgelser af arbejdsmiljøet kom til at indtage en stadig mere fremtrædende plads; man fik simpelt hen øjnene op for, hvor store problemer der kunne skyldes et dårligt arbejdsmiljø, og der kom en vældig oprustning i befolkningens holdninger på området.

Men derudover var det også i en tid, hvor mange produktive virksomheder frygtede, at de ikke ville kunne få arbejdskraft i fremtiden, fordi unge mennesker ikke kunne forestille sig noget værre end produktivt arbejde i en almindelig virksomhed. De foretrak at komme i banker, sparekasser, forsikringselskaber eller ind på offentlige kontorer eller pædagogisk, kreativ virksomhed i øvrigt. Derfor sagde man ud fra industriens synsvinkel: det er vigtigt, at vi forbedrer vort eget arbejdsmiljø, sådan at det fortsat er attraktivt